

[Birgit Fjælde.]

dets holdning til mennesker i bred almindelighed — det samfund, som hele tiden avler fordomme mod dem, som ikke er særlig effektive, arbejdsduelige og konkurrencedygtige, og det gælder jo os alle sammen, så som det ser ud i øjeblikket, mener jeg, at man bør stoppe al snak om integration og i særdeleshed da, når det gælder tvangsintegration af de svageste — i dette tilfælde de åndssvage børn!“

Ja, sådan kan det altså også siges.

Et ønskeligt resultat af denne debat ville være større bevillinger til åndssvageforsorgen. Men på baggrund af den nuværende alvorlige økonomiske situation vil det uden tvivl være begrænset, hvor meget man kan forhøje budgettet for næste år. Centrumdemokraterne vil dog i socialudvalget være parat til at undersøge, om der kan ske en overflytning af penge fra andre sociale områder til åndssvageforsorgen, fordi vi mener, at netop denne forsorgsgren bør prioriteres højt. Samtidig må man nærmere undersøge, hvorledes de eksisterende ressourcer, institutioner, personale og penge kan udnyttes bedre.

På forskellige mindre punkter skulle det med velvilje fra socialministeren og socialudvalget være muligt at skabe hurtige og sikkert velkomne ændringer. For eksempel er jeg ikke utilbøjelig til at mene, at den nuværende kompensation for tabt arbejdsfortjeneste på 800 kr. til en mor, der opgiver udearbejde for at passe et åndssvagt barn hjemme, er utilstrækkelig og bør forhøjes. Det må også undersøges, om det er muligt at skattefritage denne ydelse.

Ligeledes synes jeg, at man bør overveje ophævelse af 3 års reglen for ydelse af plejetilskud til forældre, der foretrækker at passe deres åndssvage barn i hjemmet i stedet for at belaste en institution. Jeg mener, det er forkert at tro, at normale og åndssvage børn indtil 3 år har samme plejebenhov. Jeg er overbevist om, at forældre med åndssvage spædbørn kan bekræfte, at disse er langt mere plejkrævende end normale børn.

Yderligere synes jeg, socialministeriet burde indskærpe kommunernes pligt til at yde hjælp efter § 73 i lov om offentlig forsorg. Det er min erfaring, at denne paragraf er fuldstændig ukendt for visse kommuner,

og at den ikke udnyttes tilstrækkeligt i mange kommuner. Efter denne paragraf har alle forældre med et handicappet barn i hjemmet uanset indtægten ret til at få dækket nødvendige merudgifter ved barnets pasning i hjemmet.

Kort sagt: det må gøres økonomisk mere tillokkende at beholde sit handicappede barn hjemme for de forældre, der foretrækker denne alternative placeringsmulighed fremfor institutionsanbringelse. Jeg vil opfordre alle partier til at lade overvejelser af denne art indgå i de kommende diskussioner om ændring af bl. a. den nugældende skatte-lovgivning.

Uanset at mange i dag måske finder, at det hele ser sort ud, synes jeg, det er værd at understrege, at fremtiden skulle tegne lysere. Perspektivplan II fortæller, at i løbet af 1980erne skulle man kunne nå et rimeligt mål inden for åndssvageforsorgen, og det har Bank-Mikkelsen også bekræftet i sin kronik i Berlingske Tidende. Antallet af registrerede klienter under særforsorg er nogenlunde konstant i antal og sammensætning, og på baggrund af de ca. 22.000 klienter, vi har i dag, forventes kun en nettotilgang på omkring 100 pr. år. Den foreløbige udbygningsplan indeholder en fordobling af pladsantallet på de eksterne institutioner, hvorved undervisnings- og beskæftigelsestilbud vil kunne omfatte alle klienter. Derimod skulle antallet af pladser på de interne institutioner stagnere, idet man gennem sanering og modernisering vil opbygge mindre enheder, der i højere grad kan skabe et familiemiljø omkring klientelet med svært behandlingsbehov.

For de øvrige klienters vedkommende tilstræbes boligforholdene tilrettelagt så nær det normale som muligt, og dette tilbud planlægges udvidet med ca. 4.000 pladser i beskyttede boliger og ferieafslætningshjem.

Endelig forudsættes en væsentlig udvidelse af den sociale vejledning og bistand til de åndssvage og deres familier. I forbindelse med planlægning og styring kommer man ikke uden om en uddannelsesreform for de nuværende sociale uddannelser med vægt på fleksibilitet i modsætning til den meget dyrere skarpt adskilte båsuddannelse, som vi har i dag. Jeg tror, at de forsøg med basisuddannelse, der i dag foretages på Roskilde